

свою чергу, сприяє кращому засвоєнню досліджуваного ними матеріалу

ПРОБЛЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ У ПОДАЛЬШОМУ ВДОСКОНАЛЕННІ ОСВІТИ

А. О. Брацун, асистент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Проблема якості освіти пов'язана з розвитком нової цивілізації ХХІ сторіччя та з управлінням розвитку освітніх систем. Вдосконалення освітнього процесу та впровадження нових технологій навчання обумовлює необхідність використання нових підходів до системи контролю знань студентів.

Оцінювання знань студентів, це постійний процес, що відбувається в ході реалізації освітніх завдань. Основна ціль оцінювання знань студентів – це можливість отримувати викладачу більше інформації про потреби студентів та адаптувати процес навчання з метою покращення рівня засвоєності матеріалу.

Контроль отриманих знань є невід'ємною складовою навчального процесу. Популярною формою такого контролю є тестування, яке засноване на «відносинах» між персональним комп'ютером та користувачем. За допомогою тестового контролю аналізуються досягнення студентів та виявляються прогалини в їх знаннях. Тестування дозволяє визначити рівень знань студентів, оцінити ступінь засвоєння навчального курсу, а також стимулювати активність їх пізнавальної діяльності.

Загальними вимогами при визначенні рівня знань студентів є: систематичність знань, їх глибина, індивідуальність, змістовність, можливість перевірити знання всіх студентів групи, виключення або мінімізація суб'єктивного фактору. Саме цим вимогам найбільше всього, порівняно з іншими видами перевірок знань, відповідає тестування.

До безумовних переваг тестових технологій відноситься об'єктивність, незалежність контролю, точність оцінювання та найбільш повне охоплення тестовими завданнями курсу, що вивчається. Тести сприяють розвитку розумової діяльності, позитивно впливають на розвиток інтуїції і логічного мислення та дозволяють провести більш широкий і більш глибокий контроль за засвоєнням матеріалу. Крім того, при тестовому контролі забезпечуються єдині вимоги до оцінки знань студентів.

З іншої сторони, тестова перевірка має і ряд недоліків – відсутність особистісного спілкування між викладачем і студентом, звуження змісту навчального предмету. Крім того, необхідно враховувати специфіку дисципліни. В зв'язку з цим, необхідно сказати, що відношення до тестів, як з боку викладачів так і з боку студентів, є достатньо неоднозначним.

Але сьогодні, вибір на користь тестування вже зроблений (виконання принципів Болонського процесу, впровадження систем менеджменту якості, відмова від традиційних екзаменаційних сесій на користь бально-рейтингової системи и т. д.). Тим не менш, необхідно проаналізувати переваги та недоліки тестування, щоб, максимально використати плюси і мінімізувати вплив мінусів, а також знайти ту нішу в видах контролю за засвоєнням дисципліни, де використання тестів найбільш доцільно. В будь якому випадку, тестування не може бути єдиним інструментом контролю знань. У відповідності з принципами формування майбутніх спеціалістів необхідно розвивати комунікативні здібності студента, він повинен не тільки знати вірну відповідь, але й вміти пояснити, чому вона вірна, вміти відстояти свою позицію. Навчитися цьому можна тільки в процесі усного спілкування між студентом і викладачем.

Таким чином, розумне поєднання тестування як форми перевірки знань з традиційними засобами контролю, може сприяти виробленню реальної системи оцінки знань студентів і реалізації головної задачі навчального процесу – забезпечення високої якості підготовки майбутніх спеціалістів.